

Per què a Sánchez li ha sortit bé l'avançament electoral?

Els socialistes han guanyat les eleccions i tenen assegurada la Moncloa perquè les tres dretes no sumen

El líder del PSOE, Pedro Sánchez, votant aquest diumenge | ACN

"Hi ha derrotes parlamentàries que són victòries socials", va assegurar Pedro Sánchez el dia en què va prémer el botó electoral. La realitat li ha acabat donant la raó. El PSOE ha guanyat les eleccions espanyoles sense que ningú li faci ombra i les dretes no poden sumar per assaltar la Moncloa. El PP, segon partit, s'ha desplomat, així que Sánchez té garantit el passatge per governar. Conscient, això sí, que primer haurà de superar el turbulent viatge dels pactes. Té dues opcions: numèricament pot sumar amb Ciutadans, o bé triar un pacte d'esquerres de la mà de Podem, el PNB i ERC.

La dicotomia plantejada per Sánchez -o ell o la dreta- ha donar rèdits a les urnes. El vot útil i el vot de la por, barrejats també amb l'anomenat "efecte Sánchez", expliquen la victòria del líder del PSOE, que trenca el malefici dels socialistes, que no guanyaven unes eleccions espanyoles des del 2008 amb José Luis Rodríguez Zapatero. El líder dels socialistes, qüestionat tres anys enrere fins al punt de ser defenestrat, es consolida ara com a capità de Ferraz i com a president d'Espanya.

La decisió de convocar les eleccions la van prendre els estadistes de la Moncloa el diumenge 10 de febrer, quan van veure que punxava la manifestació convocada per la dreta a la plaça Colón. La radiografia que van fer era la següent: el PP podia quedar debilitat per la queixalada de Vox, la fotografia d'Albert Rivera amb la ultradreta també augurava una important divisió en aquest bloc i

el PSOE podia pescar vot "espantat" en un moment en què el fantasma del *sorpasso* de Podem que assetjava Sánchez als anteriors comicis havia quedat totalment enterrat. L'han encertat de ple, però la clau estarà amb qui decidiran governar. Amb Ciutadans, sumen, però la sintonia entre els caps dels dos partits és pràcticament nul·la. "Amb Rivera, no", li ha demanat la militància al líder del PSOE a les portes de Ferraz.

La decisió de convocar les eleccions la van prendre els estadistes de la Moncloa el diumenge 10 de febrer, quan van veure que punxava la manifestació convocada per la dreta a la plaça Colón

El pacte amb Ciutadans és el que volen els poders econòmics de l'Estat. Sánchez, però, preferiria un acord amb Podem que hauria de passar també per la complicitat amb els independentistes. L'escenari no és senzill. Amb la lectura de la situació que els estadistes de la Moncloa van fer al febrer, es van aixecar de la taula de diàleg amb l'independentisme català i no van fer cap altra oferta perquè ERC i el PDECat retiressin les esmenes a la totalitat que ja havien presentat als comptes. Després de mesos estudiant el moment més propici del calendari per convocar les eleccions, havien decidit que aquell era l'instant precís. O, si més no, el menys nociu tenint present que aleshores tot just arrencava el judici de l'1-O al Tribunal Suprem i que en uns mesos hi haurà una sentència.

El marc mental de la campanya del PSOE es dibuixava pràcticament sol. Des del primer dia, Sánchez ha jugat a assenyalar que independentistes i la dreta van tombar els pressupostos "més socials de la història" i que per això va quedar abocat a la convocatòria electoral i que l'únic que podia evitar un govern de PP, Ciutadans i Vox era el seu partit. Ara, o el PSOE suma amb Cs, o haurà de tornar a seure a la taula amb l'independentisme. Si més no, amb ERC, guanyadora indiscutible de les eleccions a Catalunya. O això, o la repetició electoral. Res es mourà abans de les municipals i europees del 26 de maig, però el debat -veurem si conflicte- intern a Ferraz es dona per descomptat.

[eleccionesp2019]ES[/eleccionesp2019]